

בָּהֶם, שְׁכָתוּב (שם ט) וְעַמּוּד כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

וְוֵי הַעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כְּסָף. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְוֵי הַעַמּוּדִים - הָרִי אָמַרְנוּ, כָּל אוֹתָם שְׁנֵאֲחֻזִים מְקַשְׂרִים קִימִים עֲלִיּוֹנִים, נִקְרָאִים וְוֵי הַעַמּוּדִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֵמָה תְלוּיִים מֵאוֹתָם וְוִים. מֵה זֶה וְוִים? שֵׁשׁ בַּתּוֹף שֵׁשׁ, וְנֵאֲחֻזִים וּמוֹשְׁקִים מֵחוּט הַשְּׂדֵרָה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם. וּבִסְפָר הַצְּנִיעוּת לְמַדְנוּ, וְוִים לְמַעְלָה, וְוִים לְמַטָּה, וְכָלֶם עוֹלִים בְּמִשְׁקֵל אֶחָד.

עֲלִיּוֹנִין, דְּקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בְּהוּ, דְּכִתִּיב, (ישעיה ט) וְעַמּוּד כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

וְוֵי הַעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כְּסָף. (שמות כז) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְוֵי הַעַמּוּדִים, הָא אָמִינָא כָּל אֵינוֹן דְּמִתְאַחֲדוֹן מְקַטְרֵי קִימִין עֲלֵאִין, אֶקְרוּן וְוֵי הַעַמּוּדִים. וְכָל אֵינוֹן דְּלִתְפָּא, תְּלִיין מֵאֵינוֹן וְוִים. מָאן וְוִים. שְׁתָּא בְּגוּ שְׁתָּא, וּמִתְאַחֲדוֹן וּמִתְשַׁקִּיין מֵחוּטָא דְשְׂדֵרָה, דְּקָאִים עֲלֵיהוּ. וּבִסְפָּרָא דְצְנִיעוּתָא תֵּאנָא, וְוִים לְעֵילָא, וְוִים לְתַתָּא, וְכָלֶהוּ בְּמִתְקָלָא חַד סְלִקִין.

ספרא דצניעותא

מָאן צְנִיעוּתָא דְסְפָּרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִשָּׁה פְּרָקִין אֵינוֹן דְּכִלְיָן בְּהִיכָל רַב, וּמְלִיין כָּל אֶרְעָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי כִלְיָן הָנִי, מִפְּלֵהוּ עַדִּיפִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵכִי הוּא, לְמָאן דְּעָאֵל וְנִפְק, וּלְמָאן דְּלֵא עָאֵל וְנִפְק לָאו הֵכִי.

מִתְרָא, לְבַר נֶשׁ דְּהוּה דִּינִירָה בֵּינֵי טוּרִין, וְלֵא יָדַע בְּדִינֵי מִתָּא. זָרַע חֲטִיין וְאָכִיל חֲטִי בְּגוּפֵיהוּ. יוֹמָא חַד עָאֵל לְמִתָּא, אֶקְרִיבוּ לִיה נְהָמָא טָבָא. אָמַר הֵהוּא בַר נֶשׁ, דְּנָא לָמָּה. אָמַרוּ נְהָמָא הוּא לְמִיכָל. אָכַל וְטָעַם לְחֻדָּא לְחִפְיָה. אָמַר וּמָמָה אֲתַעְבִּיד דָּא. אָמַרוּ מִחֲטִיין. לְבַתָּר אֶקְרִיבוּ לִיה גְּרִיצִין דְּלִישִׁין בְּמִשְׁחָא. טָעַם מִנִּיָּהוּ, אָמַר וְאֵלִין מָמָה אֲתַעְבִּידוּ. אָמַרוּ מִחֲטִיין. לְבַתָּר אֶקְרִיבוּ לִיה טְרִיקֵי מְלַכִּין, דְּלִישִׁין בְּדוּבְשָׂא וּמִשְׁחָא. אָמַר וְאֵלִין מָמָה אֲתַעְבִּידוּ. אָמַרוּ מִחֲטִיין. אָמַר וְדָאִי אָנָּא מָאֵרִי דְכָל אֵלִין, דְּאָנָּא אָכִיל עֶקְרָא דְכָל אֵלִין דְּאִיהוּ חֲטָה. בְּגִין (דף קע"ו ע"ב) הֵהוּא דְעָתָא מַעְדוּנֵי עֲלָמָא לֵא יָדַע וְאֲתַעְבִּידוּ מִנִּיהּ. כִּף, מָאן דְּנִקִּיט כְּלָלָא, וְלֵא יָדַע בְּכִלְהוּ עַדוּנִין דְּמַהֲנִיין, דְּנִפְקִין מֵהֵהוּא כְּלָלָא

ספרא דצניעותא פרקא קדמאה

תֵּאנָא. סְפָּרָא דְצְנִיעוּתָא, סְפָּרָא, דְשָׁקִיל בְּמִתְקָלָא. (תֵּאנָא) דְּעַד דְּלֵא הָוָה מִתְקָלָא, לֵא הוּוּ מְשַׁגְּיחִין אֶפְיִן בְּאַפִּין, וּמְלַכִּין קְדָמָאִין מִיתוּ, וְזִיוִנְיָהוֹן לֵא אֲשַׁתְּפָחוּ, וְאַרְעָא אֲתַבְטְלָת. עַד דְּרִישָׂא דְכִסּוּפָא דְכָל כְּסוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתַקִּין, וְאַחֲסִין.

הֵאִי מִתְקָלָא תְּלִי בְּאַתָּר דְּלֵא הָוָה, אֲתַקְלוּ בֵּיה אֵינוֹן דְּלֵא אֲשַׁתְּפָחוּ.

מתקלא קאים בגופיה. לא אתאחד, ולא אתחזי. ביה סליקו, וביה סלקין
דלא הוו, והוו, ויהויין.

סתרא גו סתרא, אתתקן ואזדמן, בחד גולגלתא, מלייא טלא דכדולחא.
קרומא דאורא אזדכך וסתים, אינון עמר נקי תליין בשקולא.
רעוא דרעוין אתגליא בצלותא דתתאי. אשגחא פקיחא דלא נאים, ונטיר
תדירא. אשגחוא דתתא באשגחוא דנהירו דעלאה. תריין נוקבין
דפרדשקא, דאתער רוחא לכלא.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא, בראשית ברא שית
עלייהו, פולהו לתתא, ותליין משבעה דגולגלתא עד יקירו
דיקירותא, והארץ תננינא לאו בחושפן והא אתמר. ומההיא דאתלטויא
נפקא, דכתיב (בראשית ה) מן האדמה אשר אררה יי'. היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. תליסר, תליין בתליסר
קירו דיקירותא.

שיתא אלפי שנין, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עלייהו, דאתתקף
בלחודוי. ואתחריב פלא בתריסר שעתו, דכתיב היתה תהו ובהו
וגו'. תליסר יקים לון ברחמי, ומתחדשן בקדמיתא, וקמו (ס"ג קמו) כל אינון
שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא הות ודאי, ולבסוף תהו
ובהו וחשך, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלופי דגליפין פחיוזו דחויא אריה, ומתפשט לכאן ולכאן, זנבא ברישא.
רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וזעים, נטיר וגניז. חד לאלף
יומין זעירין אתגלייא, (ג"א אתגלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי,
אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתיב (תהלים עד) שברת ראשי תנינים על
המים. תריין הוו, חד אתחזרי, תנינם פתיב חסר. ראשי, פמה דאת אמר
(יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) פי הוא אמר ויהי,
הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י יהו"י ו"י ו' בתראה
שכינתא לתתא. פמה דה' שכינתא אשתכח ובחד מתקלא אתקלו.

והחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. (ישעיה ג) אמרו
צדיק פי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודוי. וכלא
לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא בדא ביו"ד ה"א, בתריין רחימין
דמתחבקן.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבן. לישן דא, סתים
בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם